

Аничка

Ахъ, много се радвамъ. Азъ ще си я наредя, както по-рано, азъ знамъ какъ ще си я наредя. (Сѣда отново на миндера) Ето, додохъ у васъ и се успокоихъ. Струва ми се, че нищо не е било, че не съмъ излизала отъ тука. И вие сте си все сжщитѣ. Бай Рашко, ти?

Рашко

Ами както ме виждашъ, Аничке, както ме виждашъ...

Стаменка

Рашко, той...

Аничка

Азъ много се зарадвахъ, като видѣхъ обявлението, а не смѣяхъ да влѣза. Веднажъ додохъ, минахъ отъ тукъ...

Стаменка (на Рашко)

Азъ нали ти казахъ?

Рашко

Павлина те била видѣла, като си дошла.

Аничка

Може. Додохъ, но не посмѣхъ да влѣза... тѣй ми се разигра сърдцето, щѣше да ми стане лошо. Върнахъ се.

Стаменка

Аничке, бива ли... че защо...